ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ

ਬਨਾਮ

ਯੂ.ਪੀ. ਅਤੇ ਹੋਰ

(2019 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 3257-3268)

22 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2019

[ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ ਅਤੇ ਕੇ.ਐਮ. ਜੋਸੇਫ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 - s.11, ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ IV - ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਨੇ 2007 ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 2000 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੱਚੇ ਤੇਲ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਟੈਕਸ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ - ਜੈਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਐਸੋਸੀਏਟਸ ਲਿਮਟਿਡ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਯੂ.ਪੀ. ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਨੌਂ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜ ਕੋਲ 2007 ਐਕਟ - ਐਸਐਲਪੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਸਐਲਪੀ - ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2007 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੀ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ 50% ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਵਿਆਜ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ - ਨੌਂ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਜਿੰਦਲ ਸਟੇਨਲੈਸ ਲਿਮਟਿਡ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਿਯਮਤ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ dtd. 21.03.17 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 2007 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨੌਂ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਛੱਡੇ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਤਾਜ਼ਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 17 ਦਾ ਨੰਬਰ 25730, ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - 2007 ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ dtd.04.05.18 ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮੰਗ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ - ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ- ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਰੱਖੀ ਗਈ: ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 25730 ਆਫ 17, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਬਰਟੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 21.03.17 2007 ਐਕਟ - s.11 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ IV ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ

ਵਿੱਚ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਮੁਕੱਦਮਾ - ਵਰਤਮਾਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਉਧਾਰਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 25730 ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਇਹ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਣਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਫੈਸਲਾ dtd. 21.03.17 ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਜ ਦੇ ਸਵਾਲ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ - ਜਿਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਅਗਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਕਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਉਧਾਰਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਅੱਗੇ , ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁੱਖ ਸਮੂਹ ਤੋਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਡੀ-ਟੈਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਵਿਆਜ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ - ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਦਿਲਚਸਪੀ - ਯੂ. ਪੀ. ਗੁਡਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 2000 ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ - ਯੂ. ਪੀ. ਲੋਕਲ ਏਰੀਆ ਐਕਟ, 2000 ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ - ਯੂ. ਪੀ. ਲੋਕਲ ਏਰੀਆ ਐਕਟ, 2007 ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ - ss.4, 9, 10, 12 ਅਤੇ 13 - ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਕਲਾਵਾਂ। 301 ਅਤੇ 304.

ਯੂ. ਪੀ. ਲੋਕਲ ਏਰੀਆ ਐਕਟ, 2007 ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ, 2007 - s.13 - ਆਯੋਜਤ: ਵੈਟ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੁਝ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ 2007 ਐਕਟ ਦੇ s.13 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ - s.13 ਪਰਿਵਰਤਨ ਵੈਟ ਦੇ s.33 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਐਕਟ - s.33 ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜੋ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ - ਭਾਵੇਂ ਵੈਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸ.33 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਉਪਬੰਧ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 2007 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸ.13 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਅਤੇ ਸਾਰਥਕ ਕਾਨੂੰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਿ 2007 ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਰੱਦ - ਯੂ. ਪੀ. ਵੈਲਯੂ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2008 – s.33 – ਜਦੋਂ ਸਾਰਥਿਕ ਕਨੂੰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ।

ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ - 'mutatis mutandis' - ਦਾ ਅਰਥ - ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ

2017 ਦੀ 1.1 ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 25730, 21.03.2017 ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਆਧਾਰ ਯੂ.ਪੀ. ਲੋਕਲ ਏਰੀਆ ਐਕਟ, 2007 ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ, 2007 ਨੂੰ ਅਵੈਧ, ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ

ਅਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਥੁਰਾ ਰਿਫਾਇਨਰੀ ਲਈ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੱਚੇ ਤੇਲ 'ਤੇ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਹਨ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 1999-2000 ਤੋਂ 2011-2012 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਨਿਯਮਿਤ ਬੈਂਚ ਦੇ 21.03.2017 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਿਤ ਆਧਾਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 21.03.2017 ਦੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਸਵਾਲ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਮਿਤੀ 04.05.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਜਦੋਂ 09.11.2017 ਨੂੰ 2017 ਦੇ W.P.No.25730 ਸਮੇਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਣ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਡੀ-ਟੈਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। [ਪਾਰਾ 24-26][623-D-E; 624-F-G]

1.2 ਮੌਜੂਦਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 2017 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 25730 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 21.03.2017 ਦੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੋ। ਜਿਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ 04.05.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਗਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰੈਜ਼ ਜੁਡੀਕੇਟਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ IV ਤੋਂ s.11, CPC ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿੱਥੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਬੰਚ ਨਾਲ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਤੱਥ ਜਿੱਥੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਜਿਸ ਨੇ 09.11.2017 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਬੰਚ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ 09.11.2017 ਨੂੰ ਰਾਖਵਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਾਰੂ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਦੀ 2017 ਦੀ ਰਿੱਟ

ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 25730 ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ 06.12.2013 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਦਿਆਂ ਸੀ.ਏ. 2012 ਦਾ ਨੰਬਰ 3413 (2004 ਦੇ SLP(C) ਨੰ. 2757-2758 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ), ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ "ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। , ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2007 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 21.03.2017 ਨੂੰ 2012 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3413 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਨਵੀਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ। 21.03.2017 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2007 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਆਜ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਮੁੱਦੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ/ਵਿਧਾਨਕ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ, ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਐਕਟ, 2007 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 28-30] [625-ਸੀ-ਈ; 626-ਏ-ਐਚ]

1.3 ਐਕਟ, 2007 ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਘੋਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 32][627-D-E]

1.4 ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਯੂ.ਪੀ. ਲੋਕਲ ਏਰੀਆ ਐਕਟ, 2007 ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਐਂਟਰੀ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ, ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4(1) ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਮਾਨ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਖਪਤ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਸ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ ਤੋਂ, ਅਜਿਹੀ ਦਰ 'ਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਪੰਜ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਟੈਕਸ ਦੇ ਆਰਜ਼ੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਭਾਵ, ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12(1) ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਮਾਤਾ ਤੋਂ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲੈਣ ਸਮੇਂ ਨਿਰਮਾਤਾ ਤੋਂ ਵਸਤੂਆਂ, ਨਿਰਮਾਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦਾ

ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12(2) ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਜ਼ੁੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਮਾਤਾ ਤੋਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਲ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮਾਲ ਲੈਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12(3) ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 12(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਧਾਰਾ 12(2) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 12(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਪਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12 (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਲੋੜ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਮਾਤਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 12 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਪਰਿਵਰਤਨ ਪਰਿਵਰਤਨ ਯੂ.ਪੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਵੈਲਯੂ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2008। [ਪੈਰਾ 33, 34, 36 ਅਤੇ 39] [628-ਏ-ਸੀ; ਐੱਚ; 630-ਏ-ਡੀ; 631-ਸੀ-ਡੀ]

1.5 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵੈਟ ਐਕਟ, 2008 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਐਕਟ, 2007 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੁਆਰਾ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵੈਟ ਐਕਟ, 2008 ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 13 ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਵੈਟ ਐਕਟ, 2008 ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਉਪਬੰਧ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ, 2007 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਸਾਰਥਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਿ ਐਕਟ, 2007 ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪਾਰਾ 43 ਅਤੇ 48] [634-E-F; 636-ਐੱਚ; 637-ਏ]

1.6 ਵਿਆਜ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, 2004 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 997-998 ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 09.02.2004 ਦੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਵਿਆਜ ਵਾਲੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕੁਝ ਹੋਰ ਮੁੱਦੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਜਾਂ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ

ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਬੇਤੁਕੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਿੱਟਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪਾਰਾ 49, 50][637-ਬੀ-ਡੀ]

ਜੇ.ਕੇ. ਸਿੰਥੈਟਿਕਸ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਵਪਾਰਕ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ **(1994) 4 SCC 276 ;** *ਵੀ.ਵੀ.ਐਸ. ਸ਼ੂਗਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਸਰਕਾਰ ਏ.ਪੀ. ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ* **(1999) 4 SCC 192 : [1999] 2 SCR 925 - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।**

M/s ਅਸ਼ੋਕ ਸੇਵਾ ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ **(1983) 2 SCC 82 : [1983] 2 SCR 363;** *ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਡਾਇਮੰਡ ਅਤੇ ਰਤਨ ਵਿਕਾਸ ਨਿਗਮ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ* **2013 (5) SCC 470 : [2013] 4 SCR 331 - 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ।**

ਜਿੰਦਲ ਸਟੇਨਲੈਸ ਲਿਮਟਿਡ (2) ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ **(2006) 7 SCC 241 : [2006] 3 SCR 1095;** *ਅਟਿਆਬਾਰੀ ਟੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ* **ਏਆਈਆਰ 1961 ਐਸਸੀ 232 : [1961] ਐਸਸੀਆਰ 809;** *ਆਟੋਮੋਬਾਈਲ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ (ਰਾਜਸਥਾਨ) ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ* **ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 1406 : 1963 ਐਸਸੀਆਰ 491;** *ਰਾਜ ਯੂ.ਪੀ. ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ M/s. ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਆਦਿ* **2017(6) ਸਕੇਲ 540 ;** *ਜੈਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਐਸੋਸੀਏਟਸ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ* **(2009) 7 SCC 339 : [2008] 17 SCR 1282;** *ਆਈਟੀਸੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਅਤੇ ਹੋਰ। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰਿੱਟ ਟੈਕਸ ਨੰ.* **2007 ਦਾ 1484;** *ਜਿੰਦਲ ਸਟੇਨਲੈਸ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ* **(2017) 12 SCC 1 : [2016] 1 SCR 1;** *M/s ਬਿਰਲਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ ਦਾ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰਿੱਟ ਟੈਕਸ ਨੰ.* **2017 ਦੇ 474; VST** *ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ S.L.P. ਨੰ.* **2018 ਦਾ 2691;** *ਸ਼੍ਰੀ ਭਗਵਤੀ ਸਟੀਲ ਰੋਲਿੰਗ ਮਿੱਲ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ* **(2016) 3 SCC 643 : [2015] 12 SCR 332 ;** *ਇੰਡੀਆ ਕਾਰਬਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ* **(1997) 6 SCC 479 : [1997] 3 Suppl. SCR 1 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।**

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[2006] 3 ਐਸਸੀਆਰ 1095 ਪੈਰਾ 5 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
[1961] ਐਸਸੀਆਰ 809 ਪੈਰਾ 5 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
1963 SCR 491 ਨੇ ਪੈਰਾ 5 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ
2017 (6) ਸਕੇਲ 540 ਪੈਰਾ 6 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

[2008] 17 SCR 1282 ਪੈਰਾ 8 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
[2016] 1 SCR 1 ਪੈਰਾ 11 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
[2015] 12 SCR 332 ਪੈਰਾ 31 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
(1994) 4 SCC 276 ਨੇ ਪੈਰਾ 37 ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕੀਤਾ
[1999] 2 SCR 925 ਨੇ ਪੈਰਾ 40 ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕੀਤਾ
[1983] 2 SCR 363 ਪੈਰਾ 41 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
[2013] 4 SCR 331 ਪੈਰਾ 42 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
[1997] 3 ਸਪਲ. SCR 1 ਨੇ ਪੈਰਾ 44 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2019 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3257-3268।

ਰਿੱਟ ਟੈਕਸ ਨੰਬਰ 757, 769, 772, 770, 779, 776, 768, 775, 778, 766, 753 ਅਤੇ 74207 ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 22.11.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਸ਼ਵਰਿਆ ਭੱਟੀ, ਏ.ਐਸ.ਜੀ., ਡਾ. ਮਨੀਸ਼ ਸਿੰਘਵੀ, ਏ.ਏ.ਜੀ., ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ, ਧਰੁਵ ਅਗਰਵਾਲ, ਦਿਨੇਸ਼ ਦਿਵੇਦੀ, ਸ੍ਰ. ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਜੈ ਅਗਰਵਾਲ, ਮਿਸ. ਮੱਲਿਕਾ ਜੋਸ਼ੀ, ਰਾਜਨ ਨਰਾਇਣ, ਨਿਸ਼ਿਤ ਅਗਰਵਾਲ, ਮਾਨਿਕ ਸੇਠੀ, ਭਗਤੀ ਵਰਧਨ ਸਿੰਘ, ਯਸ਼ਰਥ ਕਾਂਤ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਸਤੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ, ਸ਼ੈਲਜਾ ਨੰਦਾ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਉਦਿਤ ਜੈਨ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਆਨੰਦ, ਈਸਾਨ ਸਰਨ, ਐਮ.ਪੀ. ਦੇਵਨਾਥ, ਐਡਵੋਕੇਟ। ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ, ਜੇ.

1. ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 22.11.2018 ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

2. ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੇਂਦਰ ਯੂ.ਪੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਘੇਰਦੇ ਹਨ। ਲੋਕਲ ਏਰੀਆਜ਼ ਐਕਟ, 2007 ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਕਟ, 2007" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੇ ਗਏ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਮੁੱਦਾ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਕੱਲਾ

3. ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹੋਰ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ। ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ

ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਾ 301 ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ XIII ਦੇ ਹੋਰ ਅਨੁਛੇਦ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਅਤੇ ਸੰਭੋਗ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਮੇਤ ਕੁਝ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ XIII ਅਧੀਨ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

4. ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਯੂ.ਪੀ. ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਚਿੰਤਤ ਹੈ। ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਲ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਯੂ.ਪੀ. ਗੁਡਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 2000 ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ, w.e.f. 01.11.1999, ਜਿਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਯੂ.ਪੀ. ਗੁਡਜ਼ ਐਕਟ, 2000 ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਕਟ 01.11.1999 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੱਚੇ ਤੇਲ 'ਤੇ ਵੀ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕੱਚੇ ਤੇਲ 'ਤੇ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2003 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 251 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 27.01.2004 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ 2000 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 301 ਅਤੇ 304 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਰਾਜ ਯੂ.ਪੀ. ਨੇ 27.01.2004 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 2004 ਦੇ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 997-998 ਵਜੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 09.02.2004 ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ:-

> "ਇੰਪਲਾਈਮੈਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰੋ।
>
> ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।
>
> 27.1.2004 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਵਿਆਜ ਵਾਲੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੋਕੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਰਕਮ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ ਵਿਆਜ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।
>
> SLP (C) ਨੰ.3033/3004
>
> ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਡੀਲਿੰਕ ਕਰੋ।"

5. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਜਿੰਦਲ ਸਟੇਨਲੈਸ ਲਿਮਟਿਡ (2) ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ. ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਜ, (2006) 7 SCC 241 ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਕਿ ਕੀ ਟੈਕਸ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ

ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 301 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ 'ਤੇ "ਸਿੱਧਾ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ" ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਅਟਿਆਬਾੜੀ ਟੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ. ਅਸਾਮ ਰਾਜ, ਏਆਈਆਰ 1961 ਐਸਸੀ 232 ਅਤੇ ਆਟੋਮੋਬਾਈਲ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ (ਰਾਜਸਥਾਨ) ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਵਰਕਿੰਗ ਟੈਸਟ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ, AIR 1962 SC 1406 ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਜੋ ਲੰਬਿਤ ਅਪੀਲਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਹੁਣ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

6. ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਾਮਲੇ 14.07.2006 ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਅੱਗੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਬੰਧਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸਨ। ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧਿਤ ਲੇਵੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਮਿਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 08.01.2007 ਨੂੰ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੱਚੇ ਤੇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਸਤਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। 17.04.2007 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੀ.ਏ. 2004 ਦਾ ਨੰਬਰ 997-998 - ਯੂ.ਪੀ. ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ. M/s ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਆਦਿ, ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ:-

> “……ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਟੈਕਸ ਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ……..”

7. ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸਥਿਰ ਮੰਨੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਾਜ ਯੂ.ਪੀ. ਨੇ ਯੂ.ਪੀ. 24.09.2007 (2007 ਦਾ ਯੂ.ਪੀ. ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰ. 35) ਨੂੰ 01.11.1999 ਤੋਂ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ 2000 ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਨੰ.1 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸੇ w.e.f. 01.11.1999. ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਪਰੋਕਤ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ: -

> **"ਆਬਜੈਕਟ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ**
>
> ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਟੈਕਸ, 2000 (2000 ਦਾ ਯੂ.ਪੀ. ਐਕਟ ਨੰ. 12) ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਖਪਤ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਨੂੰ 27 ਜਨਵਰੀ, 2004 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ

ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 251/2003 ਮੈਸਰਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤਿ-ਵਾਇਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 2757-2758/2004। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 9 ਫਰਵਰੀ 2004 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਰਕਮ ਵੱਖਰੇ ਵਿਆਜ ਵਾਲੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿੰਦਲ ਸਟੀਲ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੀ ਉਕਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦਾਖਲਾ ਟੈਕਸ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਟੈਕਸ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 8 ਜਨਵਰੀ, 2007 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਇਹੀ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 8 ਜਨਵਰੀ, 2007 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਸਰਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ 17 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2007 ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਓਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਿਹਾਰ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਬਿਹਾਰ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਸੈਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 2007 (2007 ਦਾ ਯੂ.ਪੀ. ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰ. 35) 'ਤੇ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਤੰਬਰ 24, 2007।

ਇਹ ਬਿੱਲ ਉਪਰੋਕਤ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

8. 2007 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰ.35 ਨੂੰ ਯੂ.ਪੀ. ਲੋਕਲ ਏਰੀਆ ਐਕਟ, 2007 ਵਿੱਚ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਐਂਟਰੀ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 2007 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 35 ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1483 ਆਫ 2007 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ “ਆਰਡੀਨੈਂਸ” ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ “ਐਕਟ” ਨਾਲ ਬਦਲ ਕੇ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 18.12.2008 ਨੂੰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਜੈਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਐਸੋਸੀਏਟਸ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ.

ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2009) 7 SCC 339 ਨੇ ਯੂ.ਪੀ. ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 145(3) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੌਂ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ। 23.12.2011 ਨੂੰ, ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1483 ਆਫ਼ 2007 ਦੇ ਨਾਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਿੱਟ ਟੈਕਸ ਨੰਬਰ 1484 ਆਫ਼ 2007 ਸੀ - ਆਈਟੀਸੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ. ਰਾਜ ਯੂ.ਪੀ. ਅਤੇ ਹੋਰ। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜ ਯੂ.ਪੀ. ਯੂ.ਪੀ. ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ, 2007, ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਖਪਤ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ। ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 151, 152 ਅਤੇ 153 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅੰਤਮ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

> “151. ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯੂ.ਪੀ. ਯੂ.ਪੀ. ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ, 2007, ਇਸਦੇ ਤਹਿਤ ਖਪਤ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਗਾਰੰਟੀ ਹਨ ਕਿ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ ਵਿਕਾਸ ਫੰਡ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇਸਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਟੈਕਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਅਦਾਇਗੀ/ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਪਣਯੋਗ/ਮਾਪਣਯੋਗ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ, 2007 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੇਵੀ ਵੀ ਪੱਖਪਾਤੀ, ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 301 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਅਤੇ ਸੰਭੋਗ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਯੂ.ਪੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਏ ਗਏ, ਮੁਲਾਂਕਣ, ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ, 2000, ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਅਤੇ ਸੰਭੋਗ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
>
> 152. ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਯੂ.ਪੀ. ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਲੋਕਲ ਏਰੀਆਜ਼ ਐਕਟ, 2007 ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ, ਅਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਟੈਕਸ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 301 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਅਤੇ ਸੰਭੋਗ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੀ

ਵੈਧਤਾ, ਮੁਲਾਂਕਣ, ਛੋਟਾਂ, ਛੋਟ ਅਤੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ, ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਰਹਿਣਗੇ।

153. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

9. ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 23.12.2011 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ, 2012 ਦੀ SLP (C) ਨੰਬਰ 327 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 10.01.2012 ਨੂੰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਿਤੀ 23.12.2011 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ 23.12.2011 ਦੇ 23.12.2011 ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ 50% ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾ ਦਿੱਤਾ। ਐਕਟ, 2007 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੀ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ/ਬਕਾਏ ਅਤੇ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਲਈ ਬੈਂਕ ਗਾਰੰਟੀ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ। 2012 ਦੇ SLP (C) ਨੰ. 327 ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ:-

"ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਐਫ. ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਾਲਿਸਿਟਰ ਜਨਰਲ ਨਰੀਮਨ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਯੂ.ਪੀ. ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਮੇਂ 2007-2008, 2008- 2009, 2009-2010 ਅਤੇ 2010-2011 ਲਈ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਐਂਟਰੀ ਐਕਟ, 2007 'ਤੇ ਟੈਕਸ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਮਾਪਦੰਡ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਕੇ. ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏਗਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਕੀ ਇੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਜਾਂ ਸਾਲਾਨਾ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੀ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇਣ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੀਰਵਾਰ, ਭਾਵ 12.01.2012 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।"

10. ਮਿਤੀ 17.01.2012 ਅਤੇ 16.02.2012 ਦੇ ਹੁਕਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ 2012 ਦੇ SLP (C) ਨੰਬਰ 327 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ 50% ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 06.12.2013 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸੋਧ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ:-

"ਆਈ.ਏ. ਵਿੱਚ 2012 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3413 ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ 7, ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਐਫ. ਨਰੀਮਨ, ਬਿਨੈਕਾਰ(ਆਂ) ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ 17.01.2012 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ(ਆਂ) ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਵਾਂ) ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣਗੇ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਅੰਤਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2007 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਕਾਏ।

ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਨਰੀਮਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਸਲਾਹਕਾਰ।"

11. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। 11.11.2016 ਨੂੰ, ਨੌਂ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਜਿੰਦਲ ਸਟੇਨਲੈਸ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ. ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2017) 12 SCC 1. ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

"**1159**. ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੀ ਹੈ:

1159.1. ਟੈਕਸਾਂ ਨੂੰ ਸਰਲ ਬਣਾਉਣਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ XIII ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 301 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਮੁਫ਼ਤ" ਦਾ ਮਤਲਬ "ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ" ਨਹੀਂ ਹੈ।
1159.2. ਧਾਰਾ 304(a) ਦੁਆਰਾ ਕੇਵਲ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਜੋ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰੇ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਭੇਦਭਾਵ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 301 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

1159.3. ਧਾਰਾ 304 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

1159.4. ਧਾਰਾ 304(ਏ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 304(ਬੀ) ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ।

1159.5. ਆਟੋਮੋਬਾਈਲ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੇਸ, AIR 1962 SC 1406 ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਿੰਦਲ ਕੇਸ, (2006) 7 SCC 241 ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਟੈਕਸ ਥਿਊਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਆਂਇਕ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

1159.6. ਅਟਿਆਬਾੜੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ, ਏਆਈਆਰ 1961 ਐਸਸੀ 232, ਆਟੋਮੋਬਾਈਲ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ, ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 1406 ਅਤੇ ਜਿੰਦਲ, (2006) 7 ਐਸਸੀਸੀ 241 ਕੇਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਿਰਭਰਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

1159.7. ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ, ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਪਤ ਲਈ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਮਾਨ ਸਮਾਨ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

1159.8. ਆਰਟੀਕਲ 304(ਏ) ਵਿਤਕਰੇ (ਰੱਖਿਆਵਾਦੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ) ਨੂੰ ਝੁਠਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਭਿੰਨਤਾ ਉੱਤੇ। ਇਸ ਲਈ, ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਛੜੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਡੀਲਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ, ਸੈੱਟ-ਆਫ, ਆਦਿ ਧਾਰਾ 304(ਏ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੇਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਤ ਬੈਂਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ।

1160. ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਤੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਬੋਝ ਬਰਾਬਰ ਘਟਣ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿੱਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 (ਏ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੇਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਤ ਬੈਂਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ।

੧੧੬੧॥. ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਭੂਮੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਮਾਨ 'ਤੇ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

12. 11.11.2016 ਦੇ ਨੌਂ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 21.03.2017 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਕਟ, 2007 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ, ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨੌਂ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ

ਸਾਹਮਣੇ 2017 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 25730 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿੱਥੇ (ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ iii) ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਵਜੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵੀ ਸਨ। 2017 ਦੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 25730 ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 09.11.2017 ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 09.11.2017 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਹੋਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸਮੂਹ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਟੈਕਸ ਨੰਬਰ 474 ਆਫ਼ 2017 - ਮੈ. ਬਿਰਲਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ. ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ, ਜਿੱਥੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮੰਗ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 09.11.2017 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਡੀ-ਲਿੰਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮੰਗ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 04.05.2018 ਨੂੰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਕਟ, 2007 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 2017 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 25730 ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। 04.05.2018 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ 2008-2009 ਤੋਂ 2011-2012 ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ 2000-2001 ਤੋਂ 2007-2008 ਲਈ ਮਿਤੀ 05.05.2018 ਦੇ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। ਸਾਲ 1999-2000 ਤੋਂ 2011-2012 ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 3,361.55 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 04.05.2018 ਅਤੇ 05.05.2018 ਦੇ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮੰਗ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ। ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 2018 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 757, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ:-

> “(i) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ 04.05.2018 (ANNEXURE-1) ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰੋ। .
>
> (ii) 2007 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 30, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੌਕਰਾਂ, ਏਜੰਟਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੋਕਦੇ ਹੋਏ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ। ਆਰਡਰ ਅਤੇ 04.05.2018 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨੋਟਿਸ;
>
> (iii) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 23.09.2007 ਤੱਕ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਲਈ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਰਕਮਾਂ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ;

(iv) ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।

(v) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ।

13. 10.05.2018 ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਐਕਟ, 2007 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਸੀ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਮਿਤੀ 10.05.2018 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 2018 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 1716 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਵਿਆਜ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਬਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

14. ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 20.07.2018 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅੱਗੇ ਵਧੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਮਿਤੀ 18.05.2018 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਬਕਾਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 25.07.2018 ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਢਲੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਈ ਸੀ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦੂਜੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ। ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸੇ ਰਾਹਤ ਲਈ 2017 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 25730 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 04.05.2018 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸਾਂਭਣਯੋਗ ਨਹੀਂ। ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ 22.11.2018 ਦੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਮਿਤੀ 22.11.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ।

15. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਧਰੁਵ ਅਗਰਵਾਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਦਿਨੇਸ਼ ਦਿਵੇਦੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ। ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਜੋ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ। 2018 ਦਾ ਨੰਬਰ 2691 – VST ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ. ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ., ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

16. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ, 2007 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ, 2007 ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ, 2007 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ, 2007 ਦੀ ਧਾਰਾ 13, ਜੋ ਕਿ ਯੂ.ਪੀ. ਵੈਲਯੂ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2008 ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਪਰਿਵਰਤਨ, ਲਾਗੂ ਕੇਵਲ ਐਕਟ, 2007 ਅਤੇ ਵੈਲਯੂ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2008 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 33 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਿਰਫ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਉਪਬੰਧ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ। ਧਾਰਾ 12 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ, 2007 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਠੋਸ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ, 2007 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਅੰਤ 04.05.2018 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 2007 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਖੁਦ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾ ਵਿਵਾਦ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 23.09.2007 ਤੱਕ, ਰਾਜ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੀ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ, 2007 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਲਟਰਾਵਾਇਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਐਕਟ, 2007 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ 24.09.2007 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਐਕਟ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਸਾਲ 1999 ਤੋਂ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। 06.12.2013 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਸਮੇਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 2012 ਦਾ ਨੰਬਰ 327, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 06.12.2013 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 2007 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਸਮਾਂ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 11.11.2016 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਨੌਂ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ 21.03.2017 ਨੂੰ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਤ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 04.05.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਮੁੱਦਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਿਹਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਜਿੱਥੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਡੀਟੈਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ

ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ 04.05.2018 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਨਾ ਤਾਂ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। 04.05.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ, 2007 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗਲਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ 04.05.2018 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਗਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

17. ਸ਼੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ, 2000 ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, 24.09.2007 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਐਕਟ, 2007 ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ, 2007 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤੁਰੰਤ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 23.12.2011 ਨੂੰ ਹੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ, ਯਾਨੀ ਨੌਂ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਨੇ 11.11.2016 ਨੂੰ ਹੀ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਠੀ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਖਰਕਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 04.05.2018 ਨੂੰ ਐਕਟ ਨੂੰ ਵੈਧ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 04.05.2018 ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਪੂਰੇ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਤੁਰੰਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਪਬਲਿਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵੱਡੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਬਲਿਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗਾ।

18. ਸ਼੍ਰੀ ਦਿਨੇਸ਼ ਦਿਵੇਦੀ, ਵਿਦਵਤਾ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 2017 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 25730 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਇਹ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 04.05.2018 ਨੂੰ, ਉਸਾਰੂ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੁਣਵਾਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਦਿਵੇਦੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼

ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ, 2007 ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਣ ਸਬੰਧੀ ਠੋਸ ਉਪਬੰਧ ਹਨ। ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ, 2007 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਯੂ.ਪੀ. ਵਪਾਰ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਅਤੇ ਯੂ.ਪੀ. ਵੈਲਿਊ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2008 ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਠੋਸ ਉਪਬੰਧ ਹਨ। ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਯੂ.ਪੀ. ਵਪਾਰ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 33 ਯੂ.ਪੀ. ਵੈਲਯੂ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2008 ਜਦੋਂ ਡੀਲਰ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 23.12.2011 ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਆਜ ਐਕਟ, 2007 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੁਆਰਾ, ਐਕਟ, 2007 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ, 2007 ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ w.e.f. 01.11.1999, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਐਕਟ, 2007 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਯੂ.ਪੀ. ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਟੈਕਸ ਨਿਯਮ, 2007 ਇਸਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਵਿਆਜ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਦਿਵੇਦੀ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ। ਐਕਟ, 2000 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਮ੍ਹਾ ਹੋਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਐਕਟ, 2007 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 04.05.2018 ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਵਿਆਜ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਵੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 10.01.2012 ਅਤੇ 17.01.2012 ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 04.05.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੈਧ ਲੇਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਰੋਕ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਰੋਕੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਵਰਤਿਆ। ਲੇਵੀ ਜਿਸਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਗੋਂ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਸਟੇਅ ਪੀਰੀਅਡ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵੈਧ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਤਰਿਮ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਹੋਣ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਵਿਆਜ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਵਾਧਾ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

19. ਅਸੀਂ ਪੱਖਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

20. ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਹਨ, ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ:-

(1) ਕੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 757 ਆਫ਼ 2018 ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਮਿਤੀ 04.05.2018 ਅਤੇ 05.05.2018 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 04.05.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ. 04.05.2018 ਨੂੰ 2017 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ.25730 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, 2017 ਨੂੰ Res-judicata ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ?

(2) ਕੀ ਐਕਟ, 2007 ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਉਪਬੰਧ ਹੈ?

(3) ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ 01.11.1999 ਤੋਂ 23.09.2007 ਦੀ ਮਿਆਦ, ਭਾਵ, ਐਕਟ, 2000 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਲਗਾਏ ਗਏ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸੀ?

(4) ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕਾਠੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ? 24.09.2007?
(5) ਰਾਹਤ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਸਵਾਲ ਨੰ.1

21. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੈਜ਼ਿਊਡੀਕੇਟਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ 2017 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 25730 ਵਿਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 04.05.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. ਵਿਚ ਕੀਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। 2017 ਦਾ .25730. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

"(i) ਕਿ "ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਐਕਟ, 2007 ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਟੈਕਸ' ਨੂੰ ਅਵੈਧ, ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਕੱਚੇ ਤੇਲ ਦੇ ਆਯਾਤ 'ਤੇ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਹਨ। ਮਥੁਰਾ ਰਿਫਾਇਨਰੀ ਲਈ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ

(ii) ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੌਕਰਾਂ, ਏਜੰਟਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹੋਏ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ;

(iii) ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਸਰਟੀਓਰਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 3 ਤੋਂ 11 ਦੇ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ;

(iv) ਕਿ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਦਮ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ/ਵਰਜਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ;

(v) ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਿਫੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ;

(vi) ਕਿ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।

(vii) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ।

22. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 21.03.2017 ਦੁਆਰਾ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸੀ ਜੋ 21.03.2017 ਦੇ ਨੌਂ-ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਹਨ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ:

> "(1) ਕੀ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਨੂੰ 'ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ' ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?
>
> (2) ਕੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਟੈਕਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ?
>
> (3) ਕੁਝ ਰਾਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਵਦੇਸ਼ੀ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੈਟ, ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਹੋਰ 20 ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 997-998/2004 ਆਦਿ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿ ਕੀ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਭ ਧਾਰਾ 304 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣਗੇ।

23. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 21.03.2017 ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ:

> “ਸਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਤਰੀਕਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 31 ਮਈ, 2017 ਤੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ/ਵਿਧਾਨਿਕ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। "

24. 2017 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 25730, ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਤੀ 21.03.2017 ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਆਧਾਰ ਐਕਟ, 2007 ਦੀਆਂ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ, 2007 ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੱਚੇ ਤੇਲ 'ਤੇ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਅਵੈਧ, ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਥੁਰਾ ਰਿਫਾਇਨਰੀ ਲਈ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ 1999-2000 ਤੋਂ 2011-2012 ਤੱਕ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ 3 ਤੋਂ 11 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੱਥੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਵੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰੇ 33 ਅਤੇ 34 ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

> "33. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਟਿਆਬਾੜੀ ਕੇਸ ਅਤੇ ਆਟੋਮੋਬਾਈਲ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨੌਂ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 11.11.2016 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। 11.11.2016 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਫੀਲਡ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਵਪਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਦਲਾਅ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ।
>
> 34. ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਵਿਆਜ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਵਸੂਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

25. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 04.05.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 40 ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਨਿਯਮਿਤ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ

ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੈ। ਮਿਤੀ 21.03.2017. ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰ. 40 ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ:

> "40. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ 21 ਮਾਰਚ, 2017 ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਸੀਮਤ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਐਕਟ, 2007 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਆਈ.ਟੀ.ਸੀ. ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਹੈ। ਨੌਂ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਗਈ ਰਾਏ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਥਿਊਰੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਿਤ ਆਧਾਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਚੁਣੌਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਾਂਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਿੰਦਲ ਸਟੈਨਲੇਸ-2 ਵਿੱਚ ਨੌਂ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 21.03.2017 ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। "

26. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਿਤ ਆਧਾਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਿਤੀ 21.03.2017 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਕੱਢਿਆ ਹੈ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਸਵਾਲ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਮਿਤੀ 04.05.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ 09.11.2017 ਨੂੰ 2017 ਦੇ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 25730 ਸਮੇਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਣ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਡੀ-ਟੈਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਤੀ 09.11.2017 ਨੂੰ 2017 ਦੇ ਰਿੱਟ ਟੈਕਸ ਨੰਬਰ 474 (ਮੈਸਰਜ਼ ਬਿਰਲਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ) ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-24 ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ: “ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬੰਚ ਤੋਂ ਡੀ-ਲਿੰਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੋ।"

27. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਧਾਰ ਨੰਬਰ ਵੀ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

> “ਐੱਲ. ਕਿਉਂਕਿ 2017 ਦੀ ਰਿੱਟ-ਸੀ ਨੰਬਰ 25730 ਅਤੇ 09.11.2017 ਨੂੰ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਡੀ-ਲਿੰਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

28. ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 2017 ਦੀ ਰਿੱਟ ਟੈਕਸ ਨੰ. 474, ਜੋ ਕਿ 2017 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 25730 ਦੇ ਬੰਚ ਨਾਲ ਡੀ-ਟੈਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਜੇ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 2017 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 25730 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 21.03.2017 ਦੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਤੱਕ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਉੱਪਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੋ। ਜਿਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ 04.05.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਗਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰੈਜ਼ ਜੁਡੀਕੇਟਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ 11 ਵਿਆਖਿਆ 4 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:

> “ਸੈਕਸ਼ਨ 11. Res judicata.- ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਧਿਰਾਂ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਿਸਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸੇ ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਮੁੱਦਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
>
> ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ IV.- ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਜਾਂ ਹਮਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

29. ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ IV ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਰਤਮਾਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਉਧਾਰਨਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੈਰੇ 33-34 ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਗਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿੱਥੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਬੰਚ ਨਾਲ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਤੱਥ ਜਿੱਥੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਜਿਸ ਨੇ 09.11.2017 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਬੰਚ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ 09.11.2017 ਨੂੰ

ਰਾਖਵਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਾਰੂ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 25730 ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 2017 ਦਾ।

30. ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅਸੀਂ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ 06.12.2013 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੀ.ਏ. 2012 ਦਾ ਨੰਬਰ 3413 (2004 ਦੇ SLP(C) ਨੰ. 2757-2758 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ), ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ "ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। , ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2007 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 21.03.2017 ਨੂੰ 2012 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3413 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਨਵੀਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ। 21.03.2017 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2007 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਆਜ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਮੁੱਦੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ/ਵਿਧਾਨਕ ਮੁੱਦੇ, ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਐਕਟ, 2007 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਸੀ।

31. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ, 2007 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਸਕੀਮ ਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ, 2007 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਭਗਵਤੀ ਸਟੀਲ ਰੋਲਿੰਗ ਮਿਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ, (2016) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 643, ਜਿੱਥੇ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਨਿਯਮ, 1944 ਦੇ ਨਿਯਮ 96-ZO, 96-ZP ਅਤੇ 96-ZQ ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1944 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਆਜ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਉਕਤ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 29 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

> "29..... ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦਾ ਧੋਖਾ

ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਇਹ ਸਪੁਰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ।"

32. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ, 2007 ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਘੋਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ, 2007 ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

<u>ਸਵਾਲ ਨੰ.2</u>

33. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸਪੁਰਦਗੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ, 2007 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ, 2007 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਠੋਸ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ, 2007 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰਮਾਤਾ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਠੋਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਸਿਰਫ ਯੂ.ਪੀ. ਦੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵੈਲਯੂ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2008 ਜਿਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਸੰਬੰਧੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਠੋਸ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ, 2007 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4(1) ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਮਾਨ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਖਪਤ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਸ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ ਤੋਂ, ਅਜਿਹੀ ਦਰ 'ਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਪੰਜ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

34. ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਟੈਕਸ ਦੇ ਆਰਜ਼ੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12(1), (2) ਅਤੇ (3) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

“12. ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ (1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਮਾਤਾ ਤੋਂ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। , ਨਿਰਮਾਤਾ ਤੋਂ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਨਿਰਮਾਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ। ਨਿਰਮਾਤਾ 1 [ਅਜਿਹੇ ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ] ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਿਰਮਾਣ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਪਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰੇਗਾ। ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਨਿਰਮਾਤਾ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਉਹ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।

35. ਅਗਲਾ ਉਪਬੰਧ ਜੋ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਹੈ ਜੋ ਯੂ.ਪੀ. ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵੈਲਯੂ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2008। ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

“13. ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਪਾਰ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ - ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵੈਲਯੂ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2008 ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਡੀਲਰਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਪਰਿਵਰਤਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ:-

(i) ਸੈਕਸ਼ਨ 9 - ਫਰਮ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡਿਆ ਪਰਿਵਾਰ;
(ii) ਸੈਕਸ਼ਨ 10 - ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਉਸਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ;
(iii) ਸੈਕਸ਼ਨ 11 - ਨਾਬਾਲਗ ਜਾਂ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵਿਅਕਤੀ;
(iv) ਸੈਕਸ਼ਨ 12 - ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਵਾਰਡਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਣਦਾਰੀ;
(v) ਧਾਰਾ 16 - ਸਬੂਤ ਦਾ ਬੋਝ;
(vi) ਸੈਕਸ਼ਨ 19 - ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ;

(vii) ਸੈਕਸ਼ਨ 21 - ਖਾਤਾ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਲੇ ਜਾਣੇ ਹਨ ਡੀਲਰ;
(viii) ਸੈਕਸ਼ਨ 29 - ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚੇ ਟਰਨਓਵਰ ਦੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ;
(ix) ਸੈਕਸ਼ਨ 30 - ਟਰਨਓਵਰ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਾਊਂਡਿੰਗ ਬੰਦ;
(x) ਧਾਰਾ 31 - ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ;
(xi) ਸੈਕਸ਼ਨ 32 - ਦੇ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ;
(xii) ਸੈਕਸ਼ਨ 33 - ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ;

36. ਹੁਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਸਪੁਰਦਗੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟ, 2007 ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਸਾਰਥਕ ਉਪਬੰਧ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਭਾਵ, ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12(1) ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਮਾਤਾ ਤੋਂ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲੈਣ ਸਮੇਂ ਨਿਰਮਾਤਾ ਤੋਂ ਵਸਤੂਆਂ, ਨਿਰਮਾਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12(2) ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਜ਼ੁੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਮਾਤਾ ਤੋਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਲ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮਾਲ ਲੈਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12(3) ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 12(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਧਾਰਾ 12(2) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 12(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਪਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12 (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਲੋੜ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਮਾਤਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 12 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

37. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜੇ.ਕੇ. ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਿੰਥੈਟਿਕਸ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ. ਵਪਾਰਕ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, (1994) 4 SCC 276. ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 16 ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

> “16. ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ,

ਇਹ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਮੋਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟਰਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਆਦਿ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਜੋ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਖਤ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਉਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਾਂਗ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਾ ਕਰਨ। (ਵੇਖੋ ਵਿਟਨੀ ਬਨਾਮ ਆਈਆਰਸੀ, ਸੀਆਈਟੀ ਬਨਾਮ ਮਹਾਲੀਰਾਮ ਰਾਮਜੀਦਾਸ, ਇੰਡੀਆ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਮਿਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਐਕਸੈਸ ਪ੍ਰੋਫਿਟ ਟੈਕਸ, ਬੰਬੇ ਅਤੇ ਗੁਰਸਹਾਏ ਸਹਿਗਲ ਬਨਾਮ ਸੀਆਈਟੀ, ਪੰਜਾਬ)। ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਵਸਥਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਣ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸਾਰਥਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਰਕਮ ਦੀ ਗਲਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ.....”

38. ਉਪਰੋਕਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਣ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕਿਸੇ ਠੋਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

39. ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਪਰਿਵਰਤਨ ਯੂ.ਪੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵੈਲਿਊ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2008। ਵੈਟ ਐਕਟ, 2008 ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

> "33. ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ- (1) ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਫੀਸ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਕਮ, ਜਿਸਦਾ ਡੀਲਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ, ਡੀਲਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। .
>
> (2) ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਇੱਕ ਅਤੇ ਚੌਥਾਈ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਸਧਾਰਨ ਵਿਆਜ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 24 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਅਜਿਹੇ ਵਿਆਜ

ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ-ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਦੀ ਗਣਨਾ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(4) ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ {ਪ੍ਰਵਾਨਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ} ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਮੰਗ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਧਾਰਨ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਬਕਾਇਆ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।

40. ਅੱਗੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵੀ.ਵੀ.ਐਸ. ਸ਼ੂਗਰਜ਼ ਬਨਾਮ. ਸਰਕਾਰ A.P ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ, (1999) 4 SCC 192, ਨੇ ਪੈਰੇ ਨੰਬਰ 6 ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ:

"6. ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੰਡੀਆ ਕਾਰਬਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ.ਕੇ. Synthetics Ltd. v. CTO ਕਿ ਵਿਆਜ ਤਾਂ ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਦਾ ਅਤੇ ਚਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗੰਨੇ ਦੀ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਕਾਏ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਐਕਟ ਵਿਚ ਕੋਈ ਠੋਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 45 ਜਾਂ ਹੋਰ।

41. ਵੈਟ ਐਕਟ, 2008 ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ, 2007 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ? ਸੈਕਸ਼ਨ 13 “mutatis mutandis” ਵੈਟ ਐਕਟ, 2008 ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। M/s ਵਿੱਚ “mutatis mutandis” ਸ਼ਬਦ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਸ਼ੋਕ ਸੇਵਾ ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ. ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ, (1983) 2 SCC 82. ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉੜੀਸਾ ਵਧੀਕ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1975 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2(2) ਜਿਸ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਉੜੀਸਾ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। , 1947. ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 17 ਵਿੱਚ "ਮੂਟਾਟਿਸ ਮਿਊਟੈਂਡਿਸ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ:

“17. ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2) ਜੋ ਕਿ ਵਾਧੂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਚਾਰਜਿੰਗ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਹ ਉਪਬੰਧ ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਨੂੰ 'ਮੁਟਾਟਿਸ ਮਿਊਟੈਂਡਿਸ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਰਲ ਜੋਵਿਟ ਦੀ ਦਿ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ਼ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਲਾਅ (1959) 'ਮਿਊਟੈਟਿਸ ਮਿਊਟੈਂਡਿਸ' ਨੂੰ 'ਵਿਸਥਾਰ ਦੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨਾਲ' ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਲੈਕ ਦੀ ਲਾਅ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ (ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ 4th Edn., 1968) 'ਮਿਊਟਾਟਿਸ ਮਿਊਟੈਂਡਿਸ' ਨੂੰ "ਵਿਸਥਾਰ ਦੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਮਤਲਬ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਬਦਲੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਾਮ, ਦਫ਼ਤਰ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ. ਹਾਉਸਮੈਨ ਬਨਾਮ ਵਾਟਰਹਾਊਸ। ਬੂਵੀਅਰਜ਼ ਲਾਅ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ (ਤੀਜੀ ਰੀਵਿਜ਼ਨ, ਭਾਗ II) ਵਿੱਚ, ਸਮੀਕਰਨ 'ਮੁਟਾਟਿਸ ਮਿਊਟੈਂਡਿਸ' ਨੂੰ "[T]ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਕਸਰ ਵਿਹਾਰਕ ਘਟਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਕੰਸ਼ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਬਦਲੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਾਮਾਂ, ਦਫਤਰਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ"। ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ 'mutatis mutandis' ਦਾ ਇੱਕ ਬਾਅਦ ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਿਰਫ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਬਦਲੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨਾ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਉਪਬੰਧ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2) ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਹੁਤਾ ਹਟਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਐਕਟ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਨੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੇਵੀ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਵਾਧੂ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਰਚਾਰਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਐਕਟ, ਭਾਵੇਂ ਇਸਦਾ ਲੰਬਾ ਸਿਰਲੇਖ, ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਰ ਕਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਆਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸਨ, ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ

ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਐਕਟ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਸਨ, ਗਲਤ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਐਕਟਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਸਮਝਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਐਕਟ ਇੱਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਐਕਟ ਨੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। Fendoch Investment Trust Co. ਬਨਾਮ ਇਨਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਸਾਈਮੰਡਜ਼ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿੱਤੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੀ. 144:

"ਮੇਰੇ ਲਾਰਡਸ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਦੇ ਨਵੀਨਤਮ ਰੂਪ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਐਕਟਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਜਨਾ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਭਾਰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਜੇਕਰ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਸਕੀਮ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

42. ਅੱਗੇ, ਦੁਬਾਰਾ ਉਸੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ **ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ. ਡਾਇਮੰਡ ਐਂਡ ਜੇਮ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, 2013 (5) SCC 470.** ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 18 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

“18. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, "ਮੁਟਾਟਿਸ ਮਿਊਟੈਂਡਿਸ" ਵਾਕੰਸ਼ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਕਨੂੰਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵੇਰਵੇ ਦੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ।"

43. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵੈਟ ਐਕਟ, 2008 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਐਕਟ, 2007 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੁਆਰਾ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵੈਟ ਐਕਟ, 2008 ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 13 ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਵੈਟ ਐਕਟ, 2008 ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਉਪਬੰਧ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ, 2007 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਸਾਰਥਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

44. ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇੰਡੀਆ ਕਾਰਬਨ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ. ਅਸਾਮ ਰਾਜ, (1997) 6 SCC 479. ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਟਰੋਲੀਅਮ ਕੋਕ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕਥਿਤ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਅਸਾਮ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ 35ਏ. ਟੈਕਸ ਦੀ ਛੋਟ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(2) ਵਿਆਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 9(2) ਨੂੰ ਪੈਰਾ 4 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ:

“4. ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(2), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੋ:

> "9. (2) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਚਿਤ ਰਾਜ ਦੇ ਆਮ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ, ਤਰਫੋਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਸਮੇਤ, ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਆਮ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ; ਅਤੇ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਉਹ ਰਾਜ ਦੇ ਆਮ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ, ਅਸਥਾਈ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਟੈਕਸ ਦਾ ਅਗਾਊਂ ਭੁਗਤਾਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ, ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕਾਰੋਬਾਰ, ਅਜਿਹੀ ਫਰਮ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਵੰਡਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਜਾਂ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ, ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ, ਅਪੀਲਾਂ, ਸਮੀਖਿਆਵਾਂ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ, ਹਵਾਲੇ, ਰਿਫੰਡ, ਛੋਟ, ਜੁਰਮਾਨੇ। ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ, ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਗੁਪਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।

45. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਜੇ.ਕੇ. ਸਿੰਥੈਟਿਕਸ (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:

"7. ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਟੈਕਸ ਦੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਦਾ ਅਤੇ ਚਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

46. ਇਸ ਕੋਰਟ ਇਨ ਇੰਡੀਆ ਕਾਰਬਨ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 9(2) ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸੇਲ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤਾਂ ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਚਾਰਜ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ। ਪੈਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

“13. ਹੁਣ, ਸੈਕਸ਼ਨ 9(2) ਵਿੱਚ "ਵਿਆਜ ਦਾ ਚਾਰਜ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 9(2) ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸੇਲ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸੀ; ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 9(2) ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੁਆਰਾ, ਇਹਨਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਖੇਮਕਾ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਠੋਸ ਕਾਨੂੰਨ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਇਕੱਲੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਸਟੇਟ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 9(2) ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸੇਲ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਚਾਰਜ ਲਈ ਇੱਕ ਠੋਸ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ . ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਵਿਚ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਠੋਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਵਸੂਲ ਸਕਦੇ ਹਨ।

47. ਧਾਰਾ 9(2) ਨੂੰ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਨੂੰ ਸਾਰਥਿਕ ਉਪਬੰਧ ਮੰਨਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਆਜ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 33 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਮਿਊਟਿਸ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਤਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(2) ਵਿੱਚ ਇੰਡੀਆ ਕਾਰਬਨ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

48. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਜੇ.ਕੇ. ਸਿੰਥੇਟਿਕਸ ਲਿਮਟਿਡ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ".....ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਣ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ....." ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ। , ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ, 2007 ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਨੂੰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਜਵਾਬ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

49. ਅਸੀਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਕੇ, ਹੋਰ ਸਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਵਿਆਜ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਘੋਖਣ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, 2004 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 997-998 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 09.02.2004 ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੱਖਰੇ ਵਿਆਜ ਵਾਲੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕੁਝ ਹੋਰ ਮੁੱਦੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਜਾਂ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

50. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਦਾ 22.11.2018 ਦਾ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਫੈਸਲਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਿੱਟਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

51. ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate